

РЕШЕНИЕ

№ 20588

гр. София, 15.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 16.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова
Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **3004** по описа за **2025** година докладвано от съдия Теодора Милева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ [населено място], чрез пълномощник юрк. Д. против Решение №90/08.01.24 г. на СРС, НО, 96-ти състав, по нахд № 10505/24 г., с което е отменен Електронен фиш № [ЕГН]/05.08.21 г на АПИ, с който на „ЕС ДЕ ПЛЮС“ ЕООД-С. с представляващ С. Д. е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2500 лв, за нарушение по чл.102 ал.2 от ЗДвП, на осн. чл. 187а ал.2 т.3 вр. чл. 179, ал.3б от ЗДвП.

В касационната жалба се твърди, че Решението е неправилно и незаконосъобразно, поради нарушение на ЗДвП и се моли за отмяната му. Излагат се подробни съображения в подкрепа на тези твърдения. Твърди се, че макар чл. 189ж, ал.1 от ЗДвП да не предвижда изрично нарушението по ал.3б на чл.179 /а само по ал.3/, в ал.7 на чл.189ж и в чл. 167а, ал.4 от ЗДвП - тази ал.3б на чл.179 от ЗДвП е посочена изрично.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът „ЕС ДЕ ПЛЮС“ ЕООД-С. не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Прокурорът изразява становище за неоснователност на касационната жалба и правилност на първоинстанционното решение.

Административен съд София – град, I касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

Въззивният съд е приел от фактическа страна, че на 22. II. 2022 година около 09.24 часа моторно превозно средство влекач марка „М.“ модел „ТГА 18.440 БЛС“ с регистрационен [рег.номер на МПС] с технически допустима максимална маса 19 000 с брой на осите – 2 с екологична категория ЕВРО 5 в състав с ремарке с общ брой оси – 5 с обща максимална технически допустима маса на състава 44 000 се движи на път А-2 км 6+804, с посока – нарастващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото пътно превозно средство изцяло не е заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, тъй като за посоченото пътно превозно средство няма валидна маршрутна карта или тол декларация за преминаването. Нарушението било установено с устройство №20141, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, намиращо се на път А-2 км 6+804. Въз основа на снимковия материал от устройство №20141 на жалбоподателя бил съставен Електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата в размер на 2 500.00 лева. С фиша на основание чл. 10 б, ал. 5 от Закона за пътищата на дружеството е определено да заплати и такса в размер на 133.00 лева.

За да отмени обжалвания пред него ЕФ, СРС е приел, че към датата на извършване на нарушението – 22.02.2022 г. АНО не е имал право да издава ЕФ за нарушение от вида на процесното, защото разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП в редакцията ѝ към датата на извършване на нарушението не е предвиждала възможност за издаване на ЕФ за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП. Посочил е, че всеки опит за разширително корективно тълкуване е недопустим в санкционните производства по аргумент от чл. 46, ал. 3 от ЗНА, поради което и е извел извод, че авторството на деянието е останало недоказано

Настоящият касационен състав, след като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от въззивния съд, съгласно чл. 220 от АПК намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол. Същото е постановено при пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина и при правилно приложение на материалния закон. В тази връзка доводите в касационната жалба са неоснователни.

Касационната инстанция споделя мотивите на въззивния съд, че към датата на извършване на процесното нарушение законодателят е предвидил възможност за издаване на електронен фиш само и единствено за нарушения на чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, но не и за нарушения по чл. 179, ал. 3а от ЗДвП, поради което издаденият електронен фиш, с който е ангажирана отговорността на

нарушителя за извършеното от него административно нарушение е незаконосъобразен и следва да бъде отменен на това основание.

Съгласно чл. 189е, ал.1 и 2 от ЗДвП актовете за установяване на административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - Зв се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - Зб и чл. 167а от ЗДвП съобразно тяхната компетентност (ал. 1), като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3 - Зб от закона преди съставяне на АУАН, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато АУАН се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта (ал. 2). Посочената разпоредба ясно и категорично постановява, че за административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - Зв се съставят актове за административни нарушения, както и компетентността на органите, които ги съставят.

По същият категоричен начин, разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП (в редакция към момента на извършаване на нарушението, ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) постановява, че при нарушение по чл. 179, ал. 3, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, собственика или вписания ползвател, описание на нарушението, нарушените разпоредби, възможността за заплащане на таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата, размера на глобата, срока и начините за доброволното ѝ заплащане. Липсва изрична законова разпоредба, предвиждаща възможността да бъде съставен електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3а от ЗДвП. Поради това в случая е следвало да бъде съставен АУАН, а впоследствие да бъде издадено НП, а не да се съставя електронен фиш.

Не може да се обоснове възможността за съставяне на електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3а въз основа на препратката за влизане в сила на електронните фишове, съдържаща се в чл. 189ж, ал. 7 от ЗДвП, съгласно която по отношение на електронния фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3 - Зб се прилагат разпоредбите на чл. 189, ал. 10, тъй като в ал. 1 на нормата не е предвидена възможност за съставяне на електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3а от ЗДвП.

Разпоредбата на чл. 46, ал. 3 от ЗНА категорично забранява да се обосновава наказателна, административна или дисциплинарна отговорност чрез тълкуване на нормите в смисъла, който най-много отговаря на други разпоредби, на целта на тълкувания акт и на основните начала на правото на Република България, както и при непълна норма, за неуредените от него случаи да се прилагат разпоредбите, които се отнасят до подобни случаи, ако това отговаря на целта на акта.

Като е приел, че за нарушението по чл. 178, ал. 3а от ЗДвП към датата на извършването му не е било предвидено издаването на електронни фишове и е отменил издаденият електронен фиш, районният съд е постановил решението си в съответствие със закона. Това е достатъчно, за да обоснове отмяна на електронния фиш.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл. 218, ал. 2 от АПК, при която не се констатираха касационните основания за отмяната на решението на СРС, поради което същото следва да бъде оставено в

сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН Административен съд
София-град, I касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА №90/08.01.24 г. на СРС, НО, 96-ти състав, по нахд № 10505/24 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.